

## במה המורג

רהכות אופק זו — האין גם ענינה למחקר פסיכואנליטי?

סותר הבהמה מן האדם. קראתי בעתונים: בעיירה אמרור הסמוכה לגרודנה תבע רופא־הבהמות את השׁוֹב לדין על שתיש אילו שערות של בהמה סמוך לשחיטה. בית־המשפט מצא, כי השׁוֹב נתפס להנאה סאדיסטית הבאה לו עם צער בעל־חי. לשוא בקש השׁוֹב לקרוא לבר־אורין, שיסב־ר לדיינים שאינם מומחים, כי תלישת שערות זו היא מדינת־השחיטה. בית־הדין פסק את פסקו: שבוע באסר.

ושׁוֹב קראתי בעתונים: בנרוס ורדיין וקלונבורג התחוללו פרעות; 'הודים נהרגו, נפצעו, נחבלו והוכו עד זוב דם, בתיכנסת טומאו ושוקצא, ספרי־חורה נקרעו לגורים או פורשו ברחובות קריה להיותם מדרס־רגל לטורעים תאבי־חגנאית, בתי־ישראל נחרבו והונס נשוד כיד קוזה המרשעת. חמשים תלמיד חסר אחד מבין הפורעים נאסרו וקצתם הועמדו בפני ביד־אבאי. ביהר עשה את מלאכתו בוריות־יהר: נכה את העדריות וזיכה את הפושעים.

ועתה הוספת־סיום קלה: בפיה: זו הסמוכה לנו והנישאת עתה על כל שפתים, עשו לפני ימים מספר שני פועלים, משה נמר ומשה ואלאך, שניהם ענלונים המביאים אבן בשביל הכביש ההולך ונכנה. הדרך הא, כידוע, קשה והפרדות עצלות והענלון נוהג כדרכו בחור להצליף בשוטו כל־אחר־יד על נבי הבהמה. באותה שעה עבר קצין אנגלי ואשראה איש מכה את בהמתו נודעוה הכרתו המוסרית והניף את האלה שבידו וטפת אחת ושתים על שכמי־הענלון וצויה לשים אותו ופרדותיו בכלא, וגם זאת ראה הקצין: עבר הענלון השני ובידו — שוטו שמים! — שוטו, ואף הוא ובחמתו נכלאו בסוהר, והקצין הזה הוא הוא מראשי־הסרדינים החונים עתה במושבה, שופכים בה סוללות ובונים חומות־בצר מהותם מוכנים להראותנו את עוצמ־גבורתם בשפיכת־דם של פוע־לים כאשר הראינו ביום הפרעות, שמעמו עוד חדש עמנו ושזעקתו הולכת ומוסיפה מקצה הארץ עד קצה. דלית

אף זו מבינות. המא גדול מנשוא המאה לציונות מפלגת. התאחדות צעירי־ציון באמריקה: היא התחצפה להזמין אליה את פרופ' פישל שנאורסון, שנתפרסם בחבוריו על הילדים הדימיק־טיביים ובמסותיו על. מדע האדם המכוסס על כבושי הפסיכולוגיה החדשה, והוא גם נשא במסגת־המפלגה אחז מהר־צאותיו. מיר קפץ על הרצאה זו רוננה של מערכת, דאם אידישע פאלק, שמצאה מנרעת גדלה במרצה: הוא תומך את יתדותיו בתורחם של פרויד, אדלר ותל־מידיהם שאינם, כנראה, חכמים ביותר על דיר ש. ברנשטיין או עוזרו, ונמצא כתוב בעתונם, דאם אידישע פאלק, מחי כסלו:

אם עתוננו סתעכ על הדיעה — הוי זה ששים שההרצאות האלה נערכות בססכה התרבותית של מפלגת העבודה הציונית, התאחדות צעירי־ציון, כשאר העתונים היהודיים דוחש גם עתוננו כבוד רב לאורח הנכבד, שקנה לו שם נאה באי־הרוח, אולם —

— נעתה, נקבעת העמדה — עמדת העורך, העוזר או שמא, חליטה של ההסת' הציונית באמריקה? —

אין זה סעכ בעדנו סהיות אפיקורס גם גסורים כתורה, ההרשה של, פסיכואנליזם, הרפואת־הנפש, העולם הוא רחב ידים ובוראי מקום רב בו לכל מיני, מדענים ורפואות־נפש פסיכואנליטיים קוריוזיים.

אין צורך לומר כי לרגל המשקל המדעי המיוחד של האפיקורסות הזו אין פרויד ותלמידיו חייבים להתעצב אל לבם, גם כי נפסלו למנע בקהל הצונים: אולם פלא הוא: מה ענינה של תורה זו למסכה תרבותית של מפלגה ציונית? — אין אנו שונים מכל אומה ולשון ומה פלא, כי גם אצלנו נמצאו קופצים על נסים ונפלאות, אך אין זה לפי כבוד־ההרותני של מסכה תרבותית ציונית לערך הרגאה לרפואת־הנפש. ביהוד יש לגיין את המשנה היוחנה אשר נעשה מצד סוכד תרבות, שקנה לעצמו שם טוב בהפצת־התרבות היהודית בין הגוים.